

Оцінка є постійним процесом, природним чином інтегрованим в освітню практику на всіх етапах – від планування освітніх результатів і їх формулювання через безперервний моніторинг успішності їх досягнення (що формує оцінку) до фінальної оцінки з використанням фонду релевантних оціночних коштів, спрямованих на визначення рівня сформованості компетенцій (підсумкова оцінка).

Компетенційно-орієнтований освітній процес є студентоцентричним. Студентоцентричне навчання – зміщення акцентів в освітньому процесі з викладання (як основної ролі професорсько-викладацького складу в «трансляції» знань) на навчання (як активну освітню діяльність студента); збільшення освітньої активності студентів, посилення їх відповідальності, надання права формування індивідуальної освітньої траєкторії; збільшення ролі активних та інтерактивних форм навчання, самостійної роботи студентів, практик у процесі навчання; забезпечення академічної мобільності. Студентоцентричний освітній процес має на увазі відповідальне ставлення студента до процесу та результатів власного навчання. Воно повинно здійснюватися у формі індивідуальних для кожного студента освітніх траєкторій, при яких навчаються мають можливість освоїти саме той набір навчальних курсів та інших видів навчальної роботи, який необхідний їм для майбутньої успішної професійної реалізації.

Література

1. Закон України «Про вищу освіту» (2014 року) – [Електронний ресурс]. – Режим доступу до ресурсу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1556-18>.
2. Полат Е.С., Моисеева М.В. Педагогические технологии дистанционного обучения / под ред. Е.С. Полат. – М.: Академия, 2006. – 392 с.
3. Кравченко В.Г., Сидоренко В.М. Використання дистанційних технологій у навчальному процесі – запорука відкритості, прозорості та об'єктивності оцінювання якості навчальної роботи студентів. – Забезпечення відкритості, прозорості та об'єктивності оцінювання якості навчальної роботи студентів: досвід, проблеми, перспективи розвитку. Зб. матеріалів наук.-метод. конф. 2 лютого 2010 р.: у 2 т. – Т. 2. – К. КНЕУ, 2010. – С. 789–791.
4. Кравченко В.Г., Сидоренко В.М. Переосмислення методології формування фахівців вищої кваліфікації. – Від викладання дисциплін до освоєння наук: трансформація змісту, технологій освітньої діяльності та розвитку педагогічної майстерності / Зб. матеріалів наук.-метод. конф. 31 січня 2013 р.

*Красюк Ю. М., к.пед.н., доцент,
кафедра інформатики та системології
Петренко Л. М., к.е.н., доцент,
кафедра інформатики та системології*

МОНІТОРИНГ ФОРМУВАННЯ ІНФОРМАТИЧНИХ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ МАЙБУТНІХ ЕКОНОМІСТІВ У КОНТЕКСТІ СТУДЕНТОЦЕНТРИЗМУ

На сучасному етапі розвитку вищої економічної освіти в Україні актуальним завданням залишається розвиток особистісного потенціалу майбутнього фахівця-економіста в контексті формування його інформатичних компетентностей, що забезпечить працівнику в подальшому повноцінну реалізацію під час розв'язування нестандартних життєвих і виробничих ситуацій. Реалізація поставленого завдання вимагає модернізації освітньої діяльності за рахунок: переходу до студентоцентрованого навчання, що передбачає якісне перетворення навчального середовища в напрямку підвищення самостійності та критичної здатності студентів за допомогою підходу, зорієнтованого на результат; орієнтації навчального процесу на заплановані результати навчання, що вимагає чіткого формулювання очікуваних результатів (того, що повинен знати, розуміти, вміти продемонструвати студент після вивчення кожної навчальної дисципліни); представлення результатів навчання у форматі компетентностей; використання компетентнісного підходу в побудові та реалізації навчальних програм.

Впровадження даного підходу до навчання інформативних дисциплін потребує одночасного обґрунтованого планування результатів навчання, визначення способів їх досягнення та розробку системи моніторингу формування інформатичних компетентностей майбутніх економістів (рис. 1).

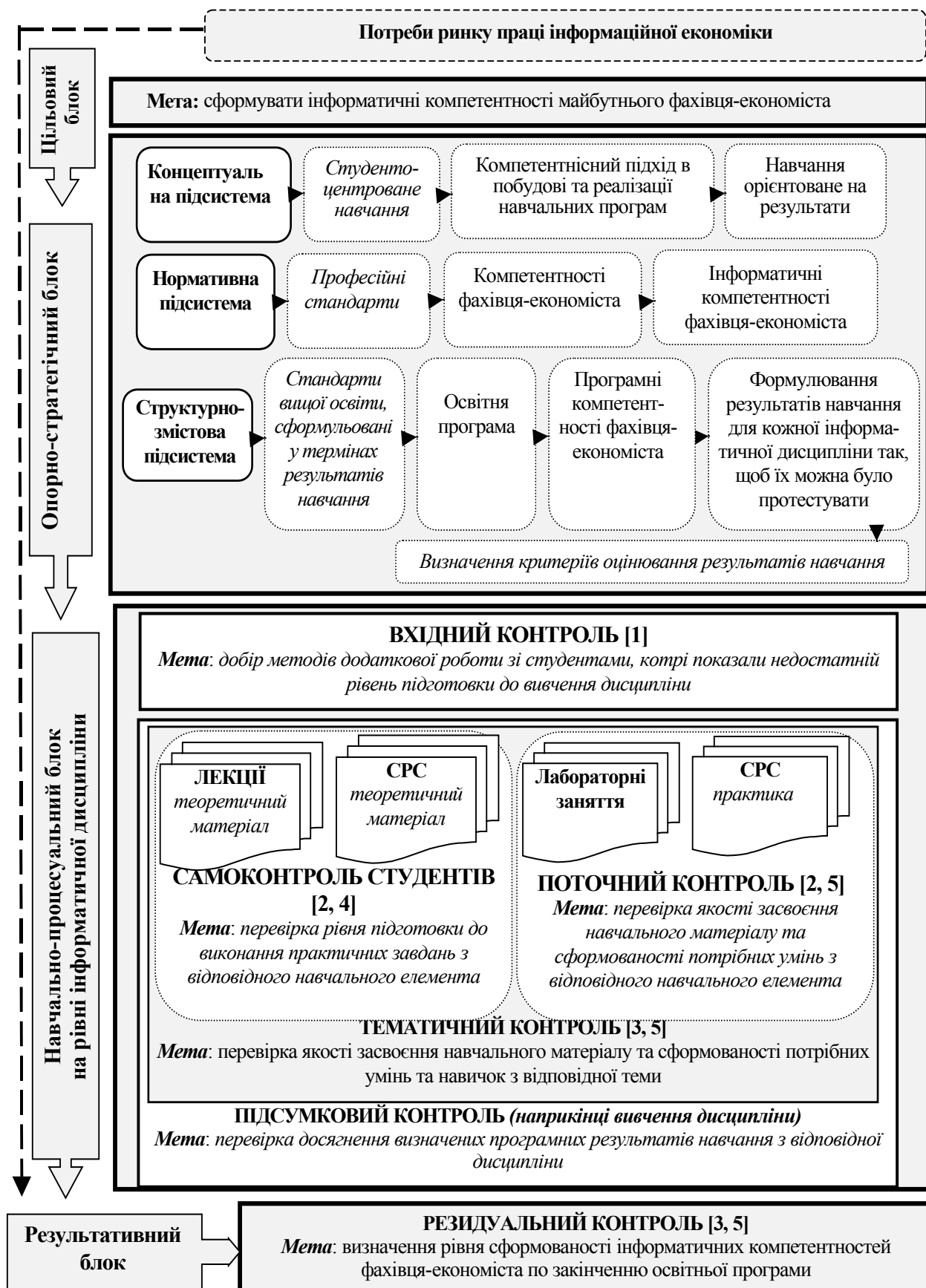

Рис. 1. Система моніторингу формування інформатичних компетентностей майбутніх економістів

Література

1. Збірник тестових завдань та методичні матеріали щодо організації вхідного контролю знань з курсу «Інформатика» : навч.-метод. посіб. / [О.Д. Шарапов, Ю.М. Красюк, І.В. Шабаліна та ін.]. — К. : КНЕУ, 2007. — 272 с.
2. Інформатика: інноваційні технології навчання. Практикум: навч. посіб. / [Сільченко М.В., Красюк Ю.М., Кучерява Т.О., Шабаліна І.В.]; за заг. ред. О.Д. Шарапова. — К. : КНЕУ, 2010. — 467 с.
3. Інформатика: комплексні кейси. Практикум : навч. посіб. / [Красюк Ю.М., Сільченко М.В., Шабаліна І.В., Кучерява Т.О.]; за заг. ред. О.Д. Шарапова. — К. : КНЕУ, 2012. — 267 с.
4. Сільченко М.В. Економічна інформатика: навч.-метод. посіб. для самост. вивч. дисц. / М.В. Сільченко, Ю.М. Красюк; за заг. ред. О.Д. Шарапова. — К.: КНЕУ, 2010. — 601 с.
5. Сільченко М.В. Інформатика. Комп'ютерний аналіз економічних даних: моніторинг знань: зб. практ. завдань / М.В. Сільченко, Т.О. Кучерява, Ю.М. Красюк ; за заг. ред. О.Д. Шарапова ; М-во освіти і науки, молоді та спорту України, ДВНЗ «Київський нац. екон. ун-т ім. В. Гетьмана». — К. : КНЕУ, 2013. — 354, [6] с.

Кудлай В.Г., к.е.н.,
доцент кафедри економіки агропромислових формувань

ПРІОРИТЕТНІ НАПРЯМКИ РОЗВИТКУ НАВЧАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ В УНІВЕРСИТЕТСЬКІЙ ОСВІТІ

Сучасний багатовекторний і динамічний розвиток інформаційного суспільства вимагає від університетської освіти всебічного розвитку творчих та ініціативних здібностей студентства, які сприятимуть молоді мобільно і адекватно реагувати на виклики сьогодення. Загальновизнано, що підвищення якості освіти, можна досягти за рахунок використання в навчальному процесі інтерактивних методів навчання, які спрямовані на посилення зацікавленості студентів до науки та сприятимуть розвитку пізнавальної діяльності.

Разом з тим, традиційні методи викладання (лекції, коли відбувається монолог викладача) потрібно наповнювати сучасними новітніми елементами, які направлені на розвиток колективної розумової діяльності. Сучасні технології навчання можуть бути різними за масштабом, потенціалом, але, на наш погляд, вони обов'язково повинні бути мотивовані і враховувати особливості конкретного студента і викладача. Використання в процесі навчання інтерактивних технологій сприяє соціалізації студентів, генеруванню нових ідей, розвиває критичне мислення.

Для інтенсифікації навчального процесу та максимальної активізації студентів у ньому доцільно застосовувати такі методи та підходи:

- Перетворення лекцій на інтерактивні, а саме: впровадження коротких запитально-відповідних співбесід зі студентами протягом лекції; проведення коротких підготовлених самостійно або під керівництвом викладача презентацій студентів у ході лекції, які б розкривали одне з питань, поставлених у ній; проведення коротких тестів на 5–10 хвилин, що демонструвало б розуміння студентами викладеного матеріалу, тощо.
- Перетворення практичних занять/семінарів у так звані «майстерні», тобто такі види занять, де студенти в ході обговорень, дискусій вирішують значущі проблеми спеціальності на основі власних самостійних напрацювань, а не просто «опитуються» за матеріалом, начитаним у лекціях.
- Широке впровадження у практичні/семінарські заняття презентацій, самостійно підготовлених студентами за завданнями викладача.
- Широке впровадження рольових і ділових ігор.
- Активне впровадження кейсів (кейс-стадіз).
- Включення до навчального процесу, як обов'язкової складової, виконання студентами індивідуальних і групових короткострокових або довгострокових (протяжністю до одного семестру) навчальних проектів, які відображають практику роботи за фахом.
- Проведення майстер-класів представниками виробництва на практичних/семінарських заняттях.

Сучасна практика ведення бізнесу свідчить, **що майбутнє за креативними спеціалістами**, які постійно створюють новий продукт, а не є лише відповідальними виконавцями певних виробничих операцій і функцій. Отже, основне завдання вищої освіти – формування професійної майстерності майбутніх фахівців, активізація та розвиток мислення, культивування уміння відстоювати свою думку і разом з тим навчання етичної взаємодії в колективі та толерантного ставлення до колег. Під час таких занять у студентів формується позитивне ставлення до майбутнього фаху та адекватна самооцінка своїх знань, умінь, навичок.

Отже, основне завдання викладача створити таку емоційно забарвлену атмосферу процесу навчання, коли студент буде не лише суб'єктом пізнання, а й суб'єктом власного професійно-особистісного розвитку.